

Magnanimus ex iis, quibus dignus est, sese dignum censem. Pusillanimis vero, cum magna insint ei bona honorabilia, si eis se indignum iudicat, quid faceret, si parvus dignus esset? Aut igitur magnis se dignum iudicans, latus, aut pauciorum. Quocirca nemo pusillanimem dixerit, qui iniquiustantum, se non imperio dignum censet, sequenti subiicit, verum qui honesto loco natus sit, imperiumque rem magnam B iudicari.

CAPUT VI.

Magnificus autem non ex qualibet operatione, electione dicitur, sed ex sumptibus, nisi forte per transitionem ita vocetur: absque sumptu enim magnificientia non est. Nam *κόρητος*, id est, decaens, in ornatu: ornatus vero, non inquislibet, sed in necessiariorum excessu consistit. Verum qui in magno sumptu decentem magnitudinem eligit, eamque mediocritatem cum eiusmodi voluptate experit, magnificus est. Qui vero amplius quam par sit, & praeter modum, si nomine caret, tametsi quandam affinitatem inter se habent, quos vocat ineptos, & prodigos. Nam qui opulentus, dilecti hominis nuptiis sumptus suppeditat, cum apparatum se decere arbitratur. Qui frugales, paucaque desiderantes excipienti conueniat, paucificus. Verum qui nuptiali apparatu eos excipiat, nec ob gloriam, neque pro authoritate peculiari aliqua, prodigis similis videatur. Verum qui pro dignitate, iuxtaque rationem id facit, magnificus est: decorum enim iuxta dignitatem est, quandoquidem nihil praeter dignitatem deserit: nam decorum esse oportet. Et decentis est agere iuxta dignitatem, & quod deceat, & circa quid deceat. Aliud enim decorum est circa familiaris, aliud E circa amati nuptias, atque ipsi etiam in tantum, aut eiusmodi, ut spectaculum, Cimonem non Themistoclem, quoddum humiliore fortuna haec tenus esset, decere aiebat: ille vero, cui qualisunque sit dignitas périnde est, nullus est horum. De liberalitate vero similiter se habet. Nam liberalis aliquis est, quando liber.

CAPUT VII.

Et ferè etiam sic cætera circa mores, vel laudabilia, vel vituperabilia. Nam alia excessus, alia defectus, alia vero mediocritates sunt passiua. Quemadmodum inuidus, & alienis malis gaudens. Iuxta hos enim habitus dicitur: inuidus quidem angi dignorum successu, hic vero in eadem passione nomine carere, sed ei affectioni

A αξιωσθεντι καὶ οὐδὲν ἀξιος δέ μικρόφυγος, τε πολεμήσαντον αὐτῷ μεγάλων καὶ πελεῖς αἰγαλέων εἰς ἀξιοῦ, πι τοι εἴποι, εἰ μικροφύγος οὐδὲν λίτην. τοι εἴπειν οὐδὲν αὐτῷ μεγάλων αξιοῦ λίτην οὐδὲν. τοι εἴπειν οὐδὲν αὐτῷ μεγάλων αξιοῦ λίτην. τοι εἴπειν οὐδὲν αὐτῷ μεγάλων αξιοῦ λίτην. τοι εἴπειν οὐδὲν αὐτῷ μεγάλων αξιοῦ λίτην.

Κεφάλαιον 5.

Eπέδη μεγαλοφρεπής οὐ ποτέ τινα τυχοδους περιέχειν καθεύρεσιν, μηδὲ τινα διπλανόν, εἰ μή που καὶ μεταφορεῖν λέγοντας αἴτιον εἰς διπλανόν μεγαλοφρεπεῖται εἰς έστι. τὸ μέρη γοῦ πρέπον εἰς κόποις οὐδὲν. οὐδὲ κόποις εἰς τὴν πυχόντων αἰδηρότερων, αλλ' εἰς καρποῦ τὴν αἰσχυντῶν οὐδὲν. οὐδὲ εἰς μεγάλην διπλήν τε πρέποντος μεγάλων προσωρετικός, εἰ τῆς τοιαύτης μεσόπτυχος, εἰ δὲ τῇ πιστήν θεοῦ οὐρανούς, μεγαλοφρεπής. οὐδὲ δὲ τὸ μεῖζον καὶ παρὰ μέλος, αἰσθάνυμας: οὐ μέν αλλ' οὐδὲ πινα γενναῖσιν, οἰστηραίδος πινάς απεργηκέλοις καὶ σταλάκενας. οὐδὲ εἰ εἰς γέρμον διπλανόν πετείηται, πλούσιος τοι, διηγημένη πρέπειν οὐατῷ πιστήν καταποτίνειν, οὐδὲ ἀγαθοδημονιασάς οὐτεντει, εἴτε μεγαλοφρεπής. οὐ δὲ τοιούτοις δέχομενος επειρους μήδες γεφύρια μετὰ δι' ἀξιοῖσιν, ούμοις ποιησαλέκεντος. οὐ κατ' αξίαν καὶ αἱ δόλοις, μεγαλοφρεπής: τὸ γοῦ πρέπον κατ' αξίαν οὐδὲν. οὐδὲν γοῦ πρέπει τὸ παρὰ τὴν αξίαν. οὐδὲ δὲ πρέπον οὐδὲν. οὐδὲ γοῦ τὸ πρέποντος κατ' αξίαν, καὶ πρέπον, καὶ περὶ δι' οὐδὲν πινάτου τὸ πρέπον, καὶ περὶ εὐεργέτου οὐδὲν αὐτῷ, εἴσθι δὲ τοσούτον οὐ τοιούτον οὐδὲ τὴν διενέσιαν οὐ τετέλεσθαι πρέπειν λιπούσιτο λιπυπίαζε, μηδὲ τὴν περιέχεσσαν τεττενότητα, μηδὲ Κεμωνία οὐδὲ οὐπατεῖσι τὴν πατητικήν. οὐδὲ οὐ φινετέρες καὶ πινάτος κατ' αὐτῷ γοῦ οὐδὲν λέγοντας. οὐ μέν φθάται τὸ λαππεῖδεν δὲ τοῖς κατ' αξίαν

Κεφάλαιον 6.

Sχεδὸν οὐδὲν οὐδὲν μήδον οὐκεῖται τοῦ αὐτοῦ πολεμήσαντον αὖτε φερεῖσθαι πελεῖς αἰγαλέων, τὰ δὲ οὐλεύεισι, τὰ δὲ μεσόπτυχα εἰσι παντηποιοί. οὐδὲ οὐ φινετέρες καὶ πινάτος κατ' αὐτῷ γοῦ οὐδὲν λέγοντας. οὐδὲ οὐδὲν λέγοντας. οὐδὲ οὐδὲν λέγοντας. οὐδὲ οὐδὲν λέγοντας.

τοῦ πρέπει-